

Non Solum

Kevät 2013

Sisällysluettelo

Viimeisiä ja ensimmäisiä	3
Kyllä kuuluu!	5
Toimittajat esittäytyvät, osa 2	7
Kulttuurikasvatuksen siemen itää	10
Klassikan henki	12
Nysvä nysväsein, mä sanoin niin ja selväks' tein...	19
Kakkosten TET-päivä - polkuja tulevaisuuteen?	21
Viimeinen vasemmalla	27
Your preparations for Vanhojen Tanssit	30
Giomin puhe	32
Non Solumin uutislähetys	33
Juuso Jonnisen kuvaosuus	33

Viimeisiä ja ensimmäisiä

Pääkirjoitus

Tanja Vartiainen

Erästä sanaa on viime viikkoina hoettu abien keskuudessa ahkerasti. Viimeinen matikantunti, viimeinen koeviikko, viimeinen koulupäivä, viimeinen liian varhainen aamuhäätys. Maaginen sana pitää sisällään paitsi riemua ja huumavaa vapautta, myös haitteutta ja vastuuta. Viimeistä koulupäivää seuraa ensimmäinen kotona vietetty lukupäivä. Kuulostaa aluksi hauskalta, mutta voin kokemuksesta sanoa, että hymy hyytyy riipeästi pöydälle kasattua kirjapinoa ja hieinan liian optimistisesti laadittua lukusuunnitelmaa tuijotellessa.

Lukion lähestyessä loppuaan koko tähänastisen elämän kestänyt turvallinen ja valmiiksi mietitty koulupolku on päättymässä. Tässä risteyksessä ei ole kaistaopasteita eikä navigaattorikaan osaa neuvoa oikeaan osoitteen. On ensimmäistä kertaa oikeasti päätettävä itse omasta elämästään ja löydettävä ulos umpikujista. Ajatus on samalla kutkuttava ja hirvittävä.

Joku taisi joskus väittää lukiovuosien olevan sitä kuuluisaa elämän parasta aikaa. Silloin väite kuulosti kummalliselta, mutta näin jälkikäteen ajateltuna viime vuosissa on kieltämättä ollut puolensa. Vapauksien ja oikeuksien määrä ajaa vielä vastuun ohi, elämä ei ole turhan vakavaa ja unelmat tuntuvat odottavan aivan kulman takana. Lukio on heikkopäisen haaveilun, itsensä haastamisen ja löytämisen aikaa, jos siihen vain osaa suhtautua oikein. Väitän, ettei yksikään tuore ylioppilas marssi keväällä Klassikan ovesta maailmalle

samana ihmisenä kuin tuli kolme pitkää vuotta sitten sisään. Klassikka on tehnyt pesänsä jokaisen kasvattinsa sydämeen eikä ole lähdössä sieltä vähään aikaan. Toivottavasti se näkyy meidän jokaisen elämänasenteessa vielä vuosienkin päästä.

Non Solum on ollut omanlainen lisänsä minunkin koulutaipaleellani. Lehden teko on ollut antoisaa, vaativaa ja palkitsevaa, mutta nyt on abien aika jättää perinne nuoremmille ja keskittyä täysipäiväisesti selättämään ylipärimörköjä. Non Solumissa tiivistyy mielestäni hienosti koko klassikan ajatusmaailma: perinteitä tuuletetaan rohkeasti, kuitenkin antamatta alkuperäisten ajatusten unohtua tai menettää merkitystään. Lopputuloksesta on helppo olla ylpeä.

Ihmiset, käytännöt ja ajatukset vaihtuvat, eikä se ole heikkous vaan elintärkeä voimavara. Taas keväällä on yhden mahtavan porukan aika tehdä tilaa uusille upeille klassikkalaisille ja lähteä katsomaan, näyttääkö maailma erilaiselta uusi hattu päässä.

Kuvaaja: Juuso Jonninen

Kuva 1: ¹

¹<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/11/viimeisia-ja-ensimmaisja/tanja-3/>

Kyllä kuuluu!

Koulun uudet äänimiehet haastattelussa

Maiju Jalkanen 10B

Klassikassa valmistaudutaan sukupolven vaihdokseen sekä lehdessä että muissa koulun asioita pyörittävissä ryhmissä. Maiju Jalkanen, joka pyörittää myös koulun Twitter-tiliä, kävi haastattelemassa seuraajiaan **Mikkoa** ja **Ahtoa** koulun ääni- ja tekniikkaryhmän parissa.

Kuva 2: Mikko Markkinen ²

Moi! Mikä sai teidät innostumaan mukaan koulun äänitiimin toimintaan?

Mikko Markkinen, 12C: Näin Juha Torniainen Wilma-viestin, jossa etsittiin asiasta kiinnostuneita.

Ahto Leppänen, 12C: Minäkin näin Wilma-viestin, ja sitten Mikko "pakotti" minut mukaan.

Olette molemmat tutustuneet vastaavanlaisiin hommiin edellisessä koulussanne, joten luulisi juhlien järjestämisen ja muun onnistu-

van. Minkälaista musiikkia kuuntelette?

Mikko: Musiikkimakuuni kuuluu vanhaa rokkia ja heviä, mutta myös uudempaa tuotantoa. Esimerkkeinä voisin mainita Iron Maidenin ja Metallican.

Ahto: Jonkin verran kuuntelen rokkia ja metallia, ja elektronista musiikkia sekä drum'n'bassia. Pendulum on aika jees.

Mikko toimit myös oppilaskunnan hallituksessa, miten aiot selvittää näistä kahdesta hommasta, kun usein sekä oppilaskunnan hallitus että äänipuolen hommailijat ovat kiireisiä koulun tapahtumissa?

Mikko: Kyllähän siitä tulee setvittävää, jos joutuu hoitamaan hallitushommia ja äänijuttuja samalla kertaa. Pitää vain yrittää saada hoidettua.

Kuva 3: Ahto Leppänen ³

Onko teillä vielä jotain toiveita tai terveisiä lukijoille?

Mikko: Äänestäkää minut ensi vuonnakin op-

²<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/17/kylla-kuuluu/mikko-2/>

³<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/17/kylla-kuuluu/ahto-2/>

pilaskunnan hallitukseen!

Ahto: Toivottavasti kaikki juhlat menisivät hyvin, ettei tekniikka pettäisi.

Kiitos molemmille haastattelusta, tämä oli nyt tässä. Pitäkäähän huolta laitteista ja pitäkää myös hauskaa!

Toimittajat esittäytyvät, osa 2

Jiri Hänninen, Miia Laine ja Maiju Jalkanen esittelevät itsensä

Kuva 4: Jiri Hänninen 10A ⁴

Terve, olen **Jiri Hänninen**, toista vuotta Non Solumissa, mutta kolmatta ja viimeistä Klassikassa! Oma Non Solum -urani sai alkunsa tietotekniikan ensimmäiseltä kurssilta. Pidin kurssista kovasti ja saattoipa seassa näkyä jopa jonkinasteista innostumistakin. Selkäni takana tapahtui. Venäläisen Seppo oli suositellut minua jo eläkkeelle jääneelle Leena Hiltuselle lehden taittajaksi.

Tein samaan aikaan myös oikeita lehtihommia freelancer-toimittajana, pääasiassa Kuopion kaupunkilehdelle. Voisinkin hyödyntää työssä molempia taitoja. Myös grafiikan tekeminen on aina kiehtonut minua. Paketti oli valmis – Non Solumissa yhdistyy kaikki mitä haluan!

On ollut hienoa huomata tänä vuonna, kuinka paljon vapaa-ehtoisia, määrätietoisia ja innokkaita toimittajia olemme saaneet mu-

kaan. Mikä parasta, kaikilla tuntuu olevan oma erikoistaitonsa annettavana. Viimeinen toiveeni onkin, että minua seuraava taittaja siirtyisi vanhoista paperiversioista entistä enemmän verkkojulkaisuun. Mikä parasta, Non Solumin lukeminen on aina hyvä selitys kännykänräpläilylle oppitunnilla

Kuva 5: Miia Laine 12C ⁵

Olen **Miia Laine**, ensimmäisen vuoden klassikkalainen. Non Solumin toimitukseen päädyin aikäni open pienestä painostuksesta, koska minulla oli jo aiempaa kokemusta sanomalehtityöstä. En kuitenkaan ole katunut päätöstäni lähteä mukaan lehtemme toimintaan, päinvastoin. Olen iloinen, jos saan yhdenkin lukijan hymyilemään tekstiäni lukiessaan!

En tykkää äidinkielen opiskelusta. Referaat-

⁴<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/toimittajat-esittaytyvat-osa-2/jiri/>

⁵<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/toimittajat-esittaytyvat-osa-2/miia/>

tien kirjoitus on kuolettavan tylsää, enkä osaa luetella pilkunkäyttösääntöjä. En pidä myöskään matemaattisista aineista. Lempiaiaineitani ovat ainakin liikunta ja erilaiset kielet.

Vapaa-aikanani pelaan jalkapalloa ja käyn myös tuomaroimassa pelejä. Lisäksi kuuntelen musiikkia ja vietän aikaa parhaan ystäväni kanssa. Töitäkin tulee paiskittua silloin tällöin. Rakastan monia asioita, kuten ruoanlaittoa ja syömistä, nauramista, käärmeitä, shoppailua, matkustamista, kevättä, vaatteita ja huulipunaa. Vastapainoksi pelkään neuroloja, rokotuksia ja verikokeita ja vihaan kirkkaan vihreää väriä. Ahdistun, jos on liian kuumaa, enkä tykkää edes saunomisesta.

Luonteeltani olen iloinen, spontaani, rento ja päättäväinen. Kaverit ovat sanoneet myös luovaksi ja vähän hulluksi. Tykkään tutustua uusiin ihmisiin, eikä minua tarvitse pelätä, sillä en koskaan suutu kenellekään. (Tosin äitiä ei tietenkään lasketa mukaan!) Erityiskyynäni voisi pitää taitoani nähdä esimerkiksi numerot, kirjaimet ja nimet eri väreinä. Elämäni aikana haluaisin oppia ainakin soittamaan jotakin soitinta ja hyppäämään pitkälle. Unelmoin myös, että saan joskus ihanan perheen, saisin olla terve ja että keksisin, mikä minusta tulee isona. Luulen, ettei ainakaan kovin iso.

Kuva 6: Maiju Jalkanen 10B ⁶

Hei, olen **Maiju Jalkanen**, Non Solumin Twitter-vastaava ja toimittaja. Olen ollut mukana lehden toiminnassa lukion ensimmäisestä vuodesta lähtien. Media on ollut kiinnostukseni kohteena jo yläasteella, mutta surkean TET-kokemuksen jälkeen Savon Sanomilla päätin, ettei minusta tule toimittajaa muuten kuin harrastusmielessä. Non Solumin toimitukseen päädyin puolivahingossa lähes legendaarisen äidinkielenopettaja Leena Hiltusen kautta. En ole katunut päivääkään.

Harrastan joogaa ja satunnaisesti minuun törmää uimahallilla, joko salilla tai altaassa. Kaikenlaiset elektroniset laitteet ovat mielestäni aivan loistavia, ja tykkään rassailla pikkuhommia tietokoneella. Monet ovatkin nähneet minut hoitamassa koulun tekniikka-asioita juhlissa ja tapahtumissa. Lisäksi olen todella innostunut tatuoinneista ja lävistyksistä, vaikka ammattivalintani rajoittaakin siitä, kuinka paljon voin osoittaa kiinnostustani omassa kehossani. Kaiken pitää olla vaatteitten alla tai muuten huomaamattomia.

⁶<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/toimittajat-esittaytyvat-osa-2/maiju/>

Musiikkimakuni on pysynyt melko tasapäisesti elektronisen puolella koko lukion ajan, mutta kuuntelen myös jonkin verran rokkia ja poppia. Olen saanut muutamilta kavereilta siedätyshoitoa räpin kuunteluun, ennen vihasin sitä tulisesti ja laitoin radion kiinni, jos esimerkiksi Cheekiä alkoi soida.

Kouluaineista mieluisimpia ovat psykologia ja filosofia, arvostan järkeä ja älykkyyttä. Pe-

rustelemattomat mielipiteet ovat mielestäni huonoja, koska jos ei osaa perustella näkökulmaansa mitenkään, niin miten voi olla jotakin mieltä?

Minua saa aina tarttua hihasta ja moikata koulun ulkopuolellakin! Ja seuratkaa Non Solumia Twitterissä: @kla_NonSolum, koululla on myös käytössä hashtag #Klassikka.

Kulttuurikasvatuksen siemen itää

Tutustu kaupungin tarjoamiin kulttuurillisiin elämyksiin

Kuva 7: Tätä pitemmälle kuvaajani ei uskaltanut tulla, joten mielikuvanne on enemmän tekstin varassa. Kuva: Janne Kankare ⁷

Juuso Kääriäinen 11C

On tavallinen torstai-ilta. Kaupunkimme syke on täynnä erilaisia tapahtumia vauhdikkaasta jääkiekko-ottelusta perinteisempään teatteriesitykseen. Ikäiseni nuoren oletetaan paineleuvan suorinta tietä seuraamaan KalPaa tai vilkaisemaan setin eläviä kuvia; olen kuitenkin ottanut tavakseni käydä seuraamassa kaupunginorkesterin soitantaa torstaisin Sinfoniasarjan matkassa.

Vuodenvaihteessa siirryimme elämään Suomen mittakaavassa *suurkaupungissa*, kun 100 000:n asukkaan raja pamahti rikki, joten kaupunkimme tarjoaa vastaavasti sen tason palveluita. *Kaikki koossa. Kuopiossa.* kuuluu kaupunkimme slogan. Näin ollen kulttuuripuolikin on tasokkaasti edustettuna. Kuopio onkin tunnettu merkittävänä kulttuurikaupunkina, ja tapahtumia on tasaisesti ympäri vuoden joka suuntaan. Kulttuuripalveluita on kaikenikäisille, myös nuorille ja opiske-

lijoille. Tästä huolehtii varsinainen Kulttuurikasvatus-ohjelma.

On hienoa, että Kuopio katsoo kulttuurikasvatuksen olevan tärkeä asia kaupunkimme nuorille asukkaille. Ysiluokkalaisena pääsimme K-9-kortilla teatteriesityksiin ja museoihin ainoastaan parilla eurolla! K-9-projekti on Suomen mittakaavassa historiallinen, jota ei muissa kaupungeissa ole viety näin pitkälle. Yläkoulun jälkeenkin me opiskelijat lunastamme lipun Sinfoniasarjaan, katsomon hintaluokasta riippumatta, vain yhdeksällä eurolla! Alennus on huomattava, sillä parhaimmillaan siitä koituu etuutta 17 euroa. Konsertissa kannattaa käydä pyörähtämässä ja kuulostelemassa ihan vain alennuksenkin vuoksi. Itse olen periaatteen mies ja juon kahvilassakin ilmaisen santsikupin vaikka pakolla alas, koska etuus on käytettävä. Siksi olen käynyt tähän mennessä kaikissa tämän vuoden sarjan konserteissa. Toki se ei ole ainoa syy, musiikki on hyvää ja täysin erikuuloista paikan päällä.

Itse konsertissa oli juhlava tunnelma. Sali tuli, kuten on tapana, melkein täyteen. Konserttiin sisältyivät suomalaisen Einojuhani Rautavaaran viulukonsertto, vierailevan tähden Anastasia Injushinan esittämä Edward Griegin pianokonsertto ja loppuun Sibeliuksen Sinfonia numero 3. Itse kaipaen klassilliselta musiikilta räväkkyyttä ja voimakkaita tah-teja. Siispä meinasin nukahtaa ensimmäises-sä, hyvinkin rauhallisessa, viulukonsertossa. Sain hämärällä permannolla tosissani taistella silmien pysymisestä auki. Sen päätyttyä siir-

⁷<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/25/kulttuurikasvatuksen-siemen-ita/sinfonia1/>

ryttiin omalle mukavuusalueelleni, nimittäin pianokonserttoon. En osaa itse soittaa mitään, mutta nautin erityisesti pianolla soitetusta musiikista sinfoniaorkesterin säestämänä. Ei tämä mikään huono tapa ole viettää iltaa joka toinen torstai.

Ei tarvitse ihmetellä, etten oikein saa kaveriporukastani ketään lähtemään konserttiin mukaan. Ikäiseni eivät oikein osu suurimpaan kohderyhmään. Viereeni istuneen rouvan kanssa keskusteltiin asiasta, ja hänenkin mielestään nuorten olisi hyvä oppia seuraamaan myös tällaista kulttuuria. Tyypillinen henkilö yleisössä oli jo sitä 60+ -luokkaa, mutta kyllä nuorempiakin kuuntelijoita

löytyi, joskin vähemmän. Ikäisiäni oli tullut ihan porukalla paikan päälle, mikä on tietysti hieno asia.

Tämänkaltaisissa kulttuurillisissa iltatapahumissa pyöriminen opettaa kaupungin iltaelämästä. Kulttuuri kasvattaa kaupunkiin kiinni. Lisäksi on kiitettävää, että kaupunki tulee paljon taloudellisesti vastaan opiskelijoiden kulttuurielämyksissä.

Rohkaistu ja hae lippu torstain konserttiin! Avekki ei ole välttämätön, sillä pääasiallinen siellä käymisen syy on itse musiikista nauttaminen. Minuun siellä ainakin törmää, jos ei muuhun.

Klassikan henki

Sarjoja kiperiä kysymyksiä niin oppilaille kuin opettajillekin

**Juuso Jonninen 11A,
Perttu Korhonen 11B**

Pyry Saloranta

1. Miten kauan olet ollut Klassikalla opiskelijana?

"Neljästä vuotta", kertoo Pyry. Toisin sanoen hän on todellinen konkari vastaamaan seuraavaan kysymykseen.

2. Millaiseksi koet Klassikan hengen?

"Jaaha... Hyvähän se on. Kaikkien kanssa tulee toimeen... sukupuolesta tai iästä riippumatta", toteaa Pyry.

3. Miksi Klassikka?

"Sisko näytti esimerkkiä ja urheilulukion takia", kertoo Pyry historiastaan.

4. Minkälaiset fiilikset sinulla oli, kun sait tietää tänne pääsystä?

"Jännityksenä oli, että pääsenkö urheilulukioon. Muuten tänne pääsy oli aika varmaa. Tarkemmin en muista. Varmaan hyvät fiilikset", Pyry muistelee.

5. Minkälaiset ensi muistot olivat Klassikasta kesäkuussa todistusta tuodessasi ja koulun alkaessa elokuussa?

"Kouluun tullessa ei ollut tuttuja, mutta uusia löytyi äkkiä",

6. Miten hyvin totuit Klassikkaan ja sen tapoihin? Mitkä asiat edesauttoivat siinä?

"Liikuttiin porukassa lukujärjestyksen mukaan. Sillä lailla pärjäsi hyvin", Pyry valaisee.

7. Oletko saanut uusia kavereita?

"Kyllä."

8. Mikä on lempikouluaineesi?

Pyryn lempikouluaineet ovat hissa, uskonto ja yhteiskuntaoppi.

9. Mitä aiot kirjoittaa yo-kirjoituksissa?

Pyry on jo kirjoittanut saksan, uskonnon, hissan ja äidinkielen. Keväällä on vielä edessä yhteiskuntaoppi ja matikka.

10. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehdessä lukijoille?

"Jos teitä haastatellaan ja pyydetään sanomaan terveisii, miettikää etukäteen."

Jukka Natunen

1. Kuinka kauan olet ollut Klassikalla opiskelijana?

Toinen vuosi menossa eli noin puolitoista vuotta.

2. Millaiseksi koet Klassikan hengen?

"Klassikan henkihän on lämmin ja iloinen henki!"

3. Miksi valitsit Klassikan?

Jukka ei ehtinyt käymään Kallaveden lukiossa vierailupäivänä, joten Klassikasta oli enemmän tietämystä. Lisäksi Klassikan saunatilat vetivät puoleensa.

4. Millaiset olivat fiiliksesi, kun sait tietää pääseväsi tänne?

"Oli hyvät fiilikset ja ajattelin, että saa vielä paljon uusia tuttuja Klassikasta."

5. Millaiset olivat ensi muistosi Klassikasta kesäkuussa todistusta viedessä ja elokuussa koulun alkaessa?

Todistusta viedessä olo oli rento pienestä myöhästymisestä huolimatta. Elokuussa vähän jännitti ja isot abit pelottivat, mutta kaveriporukka löytyi onneksi nopeasti ja mukavaa oli.

6. Miten hyvin totuit Klassikkaan ja sen tapoihin? Mitkä tekijät auttoivat siinä?

Välituntien viettäminen sisällä oli uusi asia, joka vaati totuttelua. Lisäksi poissaolojen selvittäminen ja myöhästyessä aamunavauksen kuunteleminen luokan ulkopuolella olivat uutta Jukalle. Luokkien löytäminen oli aluksi hankalaa, mutta loppujen lopuksi selkeää Hatsalan sokkeloihin verrattuna.

7. Mikä on lempiaineesi?

"Moni poikahan tässä vastaisi "liikunta", mutta niin taidan vastata minäkin. Liikunnanopettajat ovat hyviä."

8. Mitä aiot kirjoittaa yo-kirjoituksissa?

Äidinkielen, englannin, lyhyen matikan, terveystiedon, maantiedon ja psykologian. Ei missään nimessä ruotsia!

9. Millaiset terveiset haluat lähettää lehden lukijoille?

"Kyllä elämä kantaa, onnea ja menestystä! Kyllä kaikki hommat toimii, jos on iloinen. Elämä edessä, tukka takana!"

Niko Viklund ja Teemu Antikainen

1. Miten kauan olette olleet Klassikalla opiskelijoina?

Sekä Niko että Teemu ovat ensimmäisen vuo-

den opiskelijoita, eli he ovat olleet noin puolivuotta Klassikalla.

2. Millaiseksi koette Klassikan hengen?

Molemmat ajattelevat sen hyvänä. Kaikki tulevat toimeen keskenään. Täällä ei ole ollut tylsää.

3. Miksi Klassikka?

Klassikka on heidän mielestään Kuopion paras ja hienoin lukio. Teemulla oli myös halu päästä urluun.

4. Minkälaiset fiilikset teillä oli, kun saitte tietää tänne pääsystä?

Molemmat arvelivat jo ennakoon, että tänne pääsy olisi varma, joten heillä ei ollut erikoisempia fiiliksiä asiasta, mutta varmennus pääsystä oli mukava.

5. Minkälaiset ensi muistot olivat Klassikasta kesäkuussa todistusta tuodessasi ja koulun alkaessa elokuussa?

Todistusta tuodessa heillä ei ollut erikoisempia ajatuksia. Koulun alku jännitti vähän, koska lukiosta ei ollut kokemuksia. Odottava fiilis.

6. Miten hyvin totuitte Klassikkaan ja sen tapoihin? Mitkä asiat edes auttoivat siinä?

He tottuivat Klassikkaan ja sen tapoihin hyvin muun muassa muita seuraamalla. Lukujärjestys auttoi myös.

7. Oletko saanut uusia kavereita?

Molemmat ovat saaneet uusia kavereita. Niko on saanut myös tyttöystävän täällä ollessa.

8. Mikä on lempikouluaineenne?

Vastaus tuli molemmilta lyhyesti ja ytimekkäästi, että liikunta.

9. Mitä aiot kirjoittaa Yo-kirjoituksissa?

Teemu ei ole vielä miettinyt, mitä kirjoittaisi Yo-kirjoituksissa. Niko sen sijaan on ajatellut kirjoittaa äidinkielen (HUOM kaikki ykköset, se on sitten pakollinen! – väliterveisin toimitajat Juuso J. ja Perttu), pitkän matikan, englannin, ruotsin ja ehkä myös jotain muutakin. Aikaa on vielä miettiä.

10. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Hyvä, että olet lukenut tähän asti", terveisin Niko.

Mutta jatkakaapa lukemista, koska seuraa-vaksi on opettajien vastauksia kysymyksiin. –Juuso ja Perttu

Jukka Sormunen

1. Millaiseksi koet Klassikan hengen?

Rehtori Jukka Sormunen luonnehtii Klassikan henkeä hyväksi. Opiskelijat ovat kymmenen vuoden aikana aktiivistuneita koulun käynnissä. Ilmapiiri on erittäin hyvä.

2. Miten kauan olet ollut töissä täällä?

"Tämä on kymmenes vuosi. 2002 syksyllä sitä aloitettiin", sanoo Jukka

3. Millainen työilmapiiri?

Sormunen haluaa tukea opettajien itsenäisyyttä työssä ja hyvää työympäristöä. Kun opettajat ovat tyytyväisiä työilmapiiriin, sitä paremmin hänkin viihtyy. Työyhteisö on kehittynyt entisestään kuluneen parin lukukauden aika, jota ennen hän oli Amerikassa vuoden vaihdossa.

4. Ovatko opiskelijat mukavia?

"On, kyllä. Ei pelkästään mukavia. He ovat erittäin huomaavaisia. Täällä opiskelijat tervehtivät. Käyttäytyvät kuin fiksut ihmiset",

Jukka sanoo tyytyväisenä.

5. Mikä on suosikkikurssisi?

Sormuselle liikunta on erittäin tärkeätä, koska on liikunnan opettaja. Mutta syksyllä ollut Science-kurssi on hän suosikkikurssinsa, koska se oli kolmen opettajan toteuttama. Kursilta tuli myös uudenlainen julkaisu. Siellä oli hänen mielestään iloinen ilmapiiri.

6. Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

"Fyysiset tilat. Avoin, väljyys, valoisuus ja moderni. Terveelliset tilat. Opiskelijat kantavat huolen viihtyvyydestä. Opiskelijoille on myös opiskelun ulkopuolista toimintaa, kuten pelaaminen, bändi ja muuta toimintaa. Tietenkin oppilaskunnan tekemät teemapäivät."

7. Mikä on ammatissasi parasta? Entä haastavinta?

"Parasta on ehdottomasti vapaus pitkälti päättää talon asioista ja pedagogisesti opettajien kanssa yhteistyö.

Haastavaa on taas työn rajattomuus. Rehtori on 24 tuntia vastuussa koulusta."

8. Mikä on opintovuoden kohokohta?

Ensimmäisenä meillä toimittajilla kävi mielessä, että rehtorimme kohokohdat opintovuodessa ovat lakkiaiset. Hänen mielestä opintovuoden kohokohta on kuitenkin koulun alkaaminen elokuussa, jolloin on mukava huomata kesällä levänneet opiskelijat ja henkilökunta. Silloin myös pääsee toteuttamaan puolta vuotta aikaisemmin aloitettua lukukauden suunnitelmaa käytännössä.

9. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Jatkakaa samaan tahtiin tätä samaa hyvää ilmettä. Kantakaa jokainen oma vastuu omasta hyvinvoinnista ja oppimisesta."

Risto Maukonen

1. Millaiseksi koet Klassikan hengen?

Risto luonnehtii Klassikan hengen mukavaksi ja työskentely on mukavaa. Työtehtävät ovat itsenäisiä, mutta ilmapiiri on myös auttavainen.

2. Miten kauan olet ollut töissä täällä?

"17 vuotta"

3. Ovatko opiskelijat mukavia?

"Joo, kyllä! Ja, kun ne nyt ovat näin hyvä. On ilo työskennellä."

4. Mitkä ovat suosikkikurssisi?

Hissa: HI3 ja 4

YH1

5. Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

"Fyysinen ympäristö."

6. Mikä on ammatissasi parasta ja haastavinta?

Parasta on historia-/yhteiskuntaopinopettajan työssä Riston mielestä itsenäisyys ja ajan tasalla oleminen.

Taas vastaavasti haastavaa on myös ajan tasalla pysyminen.

7. Mikä on opintovuoden kohokohta?

Risto vastasi tähän ytimekkäästi ja lyhyesti: kesäloma.

8. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

Risto kertoo, että ajankohtaisten asioiden seuraaminen on tärkeää.

Lari Härkönen

1. Millaiseksi koet Klassikan hengen?

Larin mukaan opettajilla Klassikan henki näkyy tavoitteellisuutena mahdollisimman laadukkaaseen opetukseen ja opiskelijoilla puolestaan pyrkimyksenä oppia asioita paitsi arvosanoja, myös elämää varten. Yhteistyöllä on myös suuri merkitys hengen ylläpitämisessä.

2. Kuinka kauan olet ollut töissä täällä?

"Nyt ollaan toista vuotta menossa."

3. Ovatko opiskelijat mukavia?

Lari kokee heidät tarmokkaiksi ja mukaviksi, mutta toivoisi heiltä enemmän kontaktia opettajiin. Suuret ryhmäkoot ovat tosin haaste opiskelijoiden ja opettajien välisen vuorovaikutuksen kannalta.

4. Onko sinulla suosikkikurssia/-kursseja?

Ei varsinaista suosikkia, mutta pitää erityisesti kursseista, joissa hyödynnetään tietotekniikkaa opetuksen välineenä.

5. Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

Lari arvostaa etenkin tilojen siisteyttä ja valoisuutta. Opiskelijoiden motivoituneisuus on myös osa Klassikan viihtyisyyttä.

6. Mikä on ammatissasi parasta ja haastavinta?

Larin mielestä parasta työssään on saada työskennellä innokkaiden nuorten parissa. Haastavinta puolestaan on opetuksen ja teknisen huollon yhteensovittamisesta aiheutuva työn määrä.

7. Mikä on opintovuoden kohokohta?

Lari pitää lomista ja siitä, kun arkiseen rytmiin tulee vaihtelua.

8. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Tsemppiä, tarmoa ja iloa kevääseen!"

Mirka Kyllönen

1. Millaiseksi koet Klassikan hengen?

Mirka luonnehtii Klassikan henkeä seuraavasti:

Opiskelijoiden kannalta se on motivoitunut, positiivinen, mukava ja energinen.

Yhteistyö on hyvää.

Opettajat ovat vastaanottavaisia ja avuliaita.

2. Miten kauan olet ollut töissä täällä?

"Lokakuun alusta tammikuun loppuun. Eli tulee neljä kuukautta", kertoo Mirka.

3. Millainen työilmapiiri?

Mirka luonnehtii työilmapiirin kannustavaiseksi. Se on myös inhimillinen, koska jokainen saa tehdä työtään omalla persoonallaan. Lämmin.

4. Ovatko opiskelijat mukavia?

"No ovat! Heidän kanssaan on helppo tulla toimeen. He kunnioittavat opettajia ja toisiaan."

5. Mikä on suosikkikurssisi?

Mirkan suosikki kurssi on Äi5, koska siinä saa opettaa kirjallisuusesseetä. Kurssi poikkeaa eri maailmoihin ja opiskelijoiden luovuus tulee hyvin esiin.

6. Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

Taideteokset seinillä, joissa näkyy opiskelijoiden käden jälki. Tilavat tilat. Laitteet ovat kunnossa. Tervehtiminen ja hymyilevä fiilis.

7. Mikä on ammatissasi parasta? Entä haastavinta?

Mirkalle haastavinta ovat ajan käyttö ja kaik-

kien opiskelijoiden motivointi aiheeseen.

Parasta on, että saa olla aktiivisten ja fiksurien nuorten kanssa. Opiskelijat osaavat vitseillä ja hymyillä.

8. Mikä on opintovuoden kohokohta?

Neljän kuukauden kohokota oli paloturvallisuusharjoitus (3. jakso), koska siinä liikuttiin ryhmänä.

9. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Lukekaa kirjoja. Olkaa avoimia elämälle ja muistakaa rentoutua", terveisin Mirka.

Seuraavana haastattelussa ovat haastattelijoiden, Juuso J.:n ja Pertun, ryhmänohjaajat **Inka** ja **Krisse**.

1. Millaiseksi koette Klassikan hengen?

Sekä Inka että Krisse täydensivät toisiaan tähän vastattaessa. He kokevat Klassikan hengen hyväksi, riemukkaaksi, rennosti eteenpäin meneväksi ja tavoitteelliseksi.

2. Miten kauan olet ollut töissä täällä?

Krisse on ollut vuodesta 1995 (17–18 vuotta) ja Inka on ollut vuodesta 1998.

3. Millainen työilmapiiri?

Ilmapiri opiskelijoiden kanssa on erittäin hyvä. "Heidän kanssa voi sopia, eikä tarvitse käydä sotimaan", kertoo Inka. Tunneilla voi helposti haastaa tai tulla haastetuksi keskusteluun, joka on molempien mielestä kiva asia. Opettajan alalla tulee paljon kysymyksiä vastaan.

Opettamisilmapiiri on aina plussaa. Kaikkien kanssa tulee toimeen.

Opettajien huoneessa opettajilla ilmapiiri on humoristinen. Opettajan huoneessa naure-

taan paljon. "Ehkä nauru kuuluu käytäväänkin asti", Krisse naureskelee. Työ on vapaamuotoista eli jokainen saa tehdä työtään omalla persoonallaan.

4. Ovatko opiskelijat mukavia?

Selkeä ja ytimekäs vastaus tuli molemmilta: "Ovat oikein mukavia."

Inka esitti toiveen, että opiskelijat voisivat tehdä mm. opettajille positiivisia pikku jekkuja, joista tulee sekä opiskelijoille että opettajille hyvä mieli, mutta ei saa kiusata.

5. Mikä on suosikkikurssisi?

Krissen suosikkikurssi on Science-kurssi, koska se on vapaamuotoinen ja siinä saa tehdä paljon kokeellisia tutkimuksia.

Inka pitää aikän pakollisista kursseista eniten Äi4:sta, koska siinä käydään kielen valtaa. Myös Äi7 (puheviestinnän kurssi) ja IT (ilmaisutaidon kurssi) ovat hänen mieleen.

6. Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

Klassikasta tekee viihtyisän ihmiset ja fyysiset tilat (käytävät, ruokala, siisteys, kirjasto). Laitteet ovat jotakuinkin kunnossa. Käytävissä viihtyvyyttä lisää Krissen hoitamat viherkasvit.

7. Mikä on ammatissasi parasta? Entä haastavinta?

Krisse tuumii, että työssään on parasta se, että saa leikkiä kivoilla välineillä ja siitä maksetaan palkkaa sekä nuorten kanssa työskentely. Haastavaa on hänen mielestään opiskelijoiden motivointi ja välillä pitää olla "ankara".

Inka mainitsi työn parhaiksi puoliksi uudet jutut, nuorten kanssa työskentely. Nuorilta saa uusia ajatuksia. Opettajien huoneessa ovat pitkälle koulutetut opettajat, joilta voi kysyä

eri asioita ja saada niihin vastauksia. Haastavaa ovat kasvavat esseepinot ja perusasioiden opettamien tuoreella tavalla.

8. Mikä on opintovuoden kohokohta?

Ensimmäisenä tuli vastauksena kevätjuhlan loppuminen. Pitkin vuotta on juhlia, joissa opiskelijat ovat teossa mukana (esim. juhlat, potkiaiset, penkkarit ja vanhojen tanssit). Eri tulosten julkaisu (esim. YO-tulokset).

9. Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Suhtautukaa asioihin positiivisesti."

"Tulevaisuuteen uskominen."

"Ripausta leikkimieltä mukaan."

"Opiskeluun kuuluu myös ilo."

"Todistuksessa ei tarvitse olla kympejä ja L:llejä. Pääasia on, että osaa asioita. L:lliä voi olla päässä, muttei tarvitse olla välttämättä paperilla."

terveisin Inka ja Krisse

Kuva 8: ⁸

Kuva 9: ⁹

Kuva 10: ¹⁰

⁸<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/klassikan-henki/jukka-natunen-copy/>

⁹<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/klassikan-henki/pyry-copy/>

¹⁰<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/klassikan-henki/pojat/>

Nysvä nysväsein, mä sanoin niin ja selväks' tein...

Juuso Kääriäisen kolumni

Juuso Kääriäinen 11C

Kuva 11: ¹¹

Oletko koskaan pannut merkille saman ilmiön? Uusi kurssi alkaa, eivätkä ihmiset tunne hyvin toisiaan. Luokka pojottaa ahtaassa käytävässä odottamassa opettajaa avaamaan oven. Vain vanhat kaverit puhuvat toisilleen, hekin hiljaisella äänellä, etteivät herätä liikaa huomiota kanssaihmisissä. Kaikki muut räpeltävät puhelimiaan. Niskat vääntyneinä he selaavat valikkoa, sovellustarjontaa tai vaikka kelloa, jotteivät näyttäisi tyhmiltä. Pitää näyttää siltä, että on olevinaan tekemässä jotakin. Sillä vapautuu kiusautuneisuuden tunteesta, joka vaivaa ilmapiiiriä, kun jonkun pitäisi murtaa jää ja avata

keskustelu. Puhelimen näpertämisellä viestittää myös äänettömästi: minulle et ainakaan ala puhua. Siitä on tullut yleinen tapa.

Tämä nykykulttuurin nysvyys paistaa nykyään läpi joka tilanteessa, missä pitäisi olla vieraiden ihmisten kanssa tekemisissä hissistä helikopteriin, saunaan lukuun ottamatta. Sekin pois luetaan vain siksi, että Galaksit puristuvat saunassa omiin singularitetteihinsa tehden niistä käyttökelvottomia, toisin sanoen nykyajan puhelin ei kestä saunassa. Tämä on kai ainoa syy, mikseivät ihmiset ole sielläkin älypuhelin kädessään. Mutta onneksi tämä on vain nettisukupolven ongelma, valitettavasti olen juuri tässä veneessä.

Mutta on sitä nysvyyttä muuallakin. Ihmisten toimintaa on hauskaa tarkkailla esimerkiksi linja-autossa. Ensiksi linja-auto täyttyy ikkunapaikoista, sitten muutama ihminen menee istumaan käytäväpaikalle ikkunapaikallaisten viereen. Kun tarpeeksi nysvä henkilö nousee autoon ja päättää ottaa seisomapaikan, koska ei uskalla istua vieraan viereen ja seisoo mieluummin, murtaa se kamelin selän. Tämän jälkeen kaikki muutkin jäävät seisomaan, vaikka bussissa olisi miten paljon vapaata, joskus myös vaikka penkkipareja olisi täysin tyhjinä.

Puolen vuoden kuluttua iältäni miehen kriteerit täyttävänä henkiönä seuraan ensisijaisesti ikäisten neitien älypuhelintottumuksia. He ovatkin mielestäni kaikista eniten hairah-

¹¹<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/21/nysva-nysvasein-ma-sanoin-niin-ja-selvaks-tein/juuso-3/>

taneet sosiaalisen median ja älypuhelinien tarjoamaan mobiilimaailmaan. He eivät voi edes jääkiekkopeliä seurata, ilman että iPhone (nimenomaan iPhone, koska se on trendi ja osa tyyliä) pyörii jatkuvasti käsissä ja että sillä selataan Facebookia tai jotain kuvapalvelua. Kannattaako siitä sisäänpääsylimusta sitten edes maksaa, jos sillä tullaan jäähalliin vain kertomaan muulle maailmalle siellä olostaan! Linja-autossa kuulin erään tytön sanovan: hirvee paniikki, ku se ei näy mun seinä! Fraasin ulosampuja otti osaa puhelimenäpräysrinkiin auton takaosassa.

Senkin lisäksi, että puhelimia ja muita laitteita on pakko käyttää joka paikassa, niin toinen asia on se, ettei niitä osata käyttää. Tosin on ymmärrettävää, ettei kukaan oikeasti lue kolmesataasivuista käyttöehtosopimusta ja tosimiehen kuuluukin toimia ilman käyttöohjeita, mutta moniajopalkin ohjelmien tyhjentäminen jokaisen sovelluksen käytön jälkeen, etenkin aktiivisen viestikeskustelun aikana jokaisen lähetetyn viestin jälkeen, tuntuu jo vainoharhaiselta. Mutta jos ei leikkaa, niin ei leikkaa tai leikatsoon vaikka kiinni. Tekeekö nykytekniikka ihmisistä tyhmiä? Toivottavasti ei, mutta aika näyttää.

Muistan vuosia sitten asentaneeni tietokoneohjelmaa, jossa pyydettiin lukemaan hiivatinmoinen kasa lisenssisopimustekstiä. Senhän sisällön käsittää jo lukemattakin, niissä on aina samat potaskat, tosin yhtäkään en ole lukenut. Joka tapauksessa painoin tekstiin

vilkaisemattakaan Hyväksy ja näyttöön tuli teksti: Sinun on luettava käyttöehdot, vieritä tekstirulla alas saakka jatkaaksesi. Tein työtä käskettyä ja lämäsin taas Hyväksy. Tästä seurasi teksti: Siinä ei kauaa kestänyt, käytit lukemiseen aikaa 1,4 sekuntia. Olet luonnonlahjakkuus! Järkeä käteen näissä asioissa, jos ei muuta. Tuntuu vain, että varsin monelta se jää jonnekin.

Teknologian, sosiaalisen median ja globalisaation uskomattoman nopea kehitys on muokannut käsitystä Internetistä. Nykyään sinne voi heittää kaikenlaista tietoa itsestään, eikä sitä ajatella jälkeen päin.

Varovaisuus on kadonnut. Ja mikäs se netiketti olikaan? Välillä sosiaalisessa mediassa tulee vastaan päivityksiä, joille ei löydy mitään tarkoitusta. Tarvitseeko olla? Ei kai, kuitenkin voisi miettiä, mitä itsestään tai toisesta verkkoon pistää. Älypuhelin sitoo käyttäjän tiukasti verkkoon ja on uskomattoman iso osa suurkuluttajien elämää. Nykyään puhutaan jo riippuvuuksista.

Kela siirsi lomakkeensa nettiin, ylioppilaskirjoituksista tulee sähköisiä, myös ihmisten kommunikoinnista on tulossa samaa. Palvelut siirretään verkkoon ja tulevaisuuden konsepti: nysvä täällä, sosiaalinen netissä –lyönee tulevaisuudessa läpi. Kokeile olla räpeltämättä sitä Sumsangia edes päivän, saat vain soittaa ja vastata puheluihin tai viesteihin, tämä on haaste!

Kakkosten TET-päivä - polkuja tulevaisuuteen?

Julia Pakarinen 11D

Koeviikon lähestyessä Klassikan kakkosille järjestettiin TET-päivä. Se ei ollut ihan perinteinen: yleensä tällaisena päivänä mennään jollekin työ- tai opiskelupaikalle. Nyt alojen esittelijät tulivatkin meidän luokseemme, mikä oli kätevää. Kahdeksan aamu harmitti varmasti monia, mutta päivän aikana sai paljon hyödyllistä informaatiota jatko-opiskeluihin liittyen. Vaikka aloilla on omat toimintatapansa, löysin silti muutamia yhdistäviä tekijöitä, kuten halu ihmisten kanssa työskentelyyn ja kielten tärkeys.

Koulutuspaikkatietojen lisäksi sain lisätietoa yliopisto-opiskelusta yleisesti. Siellä on paljon luentoja, tenttejä ja tutkielmia, mutta myös harjoitteluja, seminaareja ja opintopii-rejä. Kirjallisuuden lukeminen ja esseiden teko on tuttua myös lukiolaisille. Joitakin tehtäviä tehdään myös verkossa. Ehkä isoin ero lukion ja yliopisto-opiskelun välillä on raportoinnin teko ja toisten kirjoittamien tekstien lukeminen.

Opiskelu ei siis ole pelkästään pänttäämistä, vaan pääsee myös suunnittelemaan, kokeilemaan ja vaikuttamaan asioihin sekä arvioimaan omaa ja muiden työskentelyä. Toisin kuin ehkä yleisesti luullaan, aktiivinen läsnäolo on tärkeä osa opintoja.

Muita TET-päivän aloja, kertomieni lisäksi, olivat muun muassa kauppatieteitten ala, viittomakielen ala Humakissa, poliisiala, viestintäala, maatalousala ja esittely Aalto Business-schoolista. Päivän päätteeksi meille pidettiin Ponsse-esittely, josta saatte lukea li-

sää tästä lehdestä.

Kiinnostaisiko sinua kulttuuriala?

Ensimmäinen pisteeni oli musiikin- ja muotoilun aloista. Meitä oli siellä melko vähän, mutta ilmapiiri oli ihan mukava. Ensimmäiseksi meille näytettiin Savonian musiikki- muotoilu- ja tanssialan yhteistyön tuloksena valmistunut esittelyvideo, joka oli hyvä ja kuvaili mielenkiintoisesti aloja. Tämän videon voitte löytää tästä osoitteesta: http://www.youtube.com/watch?v=ppaqCe_h1QI Kasvatustieteen lehtori ja opinto-ohjaaja, Mari Miettinen, antoi hyödyllisiä tarpeja opintoihin liittyen. Kokosin niistä muutaman tähän.

Savonian musiikin ja tanssin yksikkö ”Musita” toimii musiikkikeskuksella konservatorion, Kuopion kaupungin orkesterin ja Sibelius-Akatemian Kuopion osaston kanssa. Tanssio-petus toimii myös Hermannin saleilla ja Tanssistudion tiloissa. Tanssipuolen pääsykokeet järjestetään vuosittain, musiikkipuolella taas joka vuosi. Opintoihin kuuluu paljon yhteisiä produktioita.

Musita kouluttaa opiskelijoita musiikkipeda-gogeiksi ja tanssinopettajiksi. Musiikkipeda-gogi voi erikoistua joko rytmi- tai klassiseen musiikkiin. Soittimissa on suuri valinnan va-ra. Opintoihin kuuluu teoriaa, musiikin histo-riaa ja monipuolisia opettajanopintoja, mut-ta myös käytännön puolta, kuten solistista opetusta, laulamista ja musisoimista yhdessä erilaisissa kokoonpanoissa, sekä tietysti esiin-tymistä. Myös työharjoittelut, workshoptyö-skentelyt ja opinnäytetyö ovat tärkeitä osia opinnoissa.

Alalla voi suuntautua joko musiikin opettajaksi tai musiikkilaitoksen opettajaksi. On aika jännä, miten kahdella niin samantyyppisellä sanalla on niin erilainen merkitys. Musiikin opettaja työskentelee kolmannen sektorin ohjaus- ja opetustehtävissä, kansalais- ja kansanopistoilla ja musiikkiopistoissa. Hän on musiikin yleisopettaja. Päätyäkseen tähän täytyy olla moniosaaja. Musiikkilaitoksen opettaja erikoistuu yhtye- tai kamarimusiikin ja jonkin instrumentin opettamiseen. He työskentelevät konservatorioiden ammatillisessa koulutuksessa ja musiikkiopistoissa.

Muotoiluakatemian ala on paljon monipuolisempi kuin aluksi luulin. Muotoilijan työ ei ole pelkästään hienojen taiteellisten esineiden tekoa, vaikka toki myös sitäkin. Hän voi olla suunnittelijan, tekijän ja markkinoijan lisäksi myös esimies, ohjaaja, yrittäjä tai asiantuntija. Alalla voi suuntautua esimerkiksi sisustusarkkitehtuuriin ja kalustemuotoiluun sekä vaatesuunnitteluun, teolliseen muotoiluun ja koru- ja jalometallimuotoiluun. Näimme muutaman hienon kuvan opiskelijoiden suunnittelemista tiloista ja muotinäytöksistä. Valokuvauksesta kiinnostuneille on myös kursseja. Näiden lisäksi täytyy opiskella perusaineita, kuten äidinkieltä, kieliä ja matematiikkaa. Sisäänpääsy vaatii joko yo-tutkinnon tai artesaanintutkinnon. Opinnot kestävät neljä vuotta. Haku järjestyy musiikkipuolen tavoin netin kautta.

Minut yllätti kaiken kaikkiaan alojen monipuolisuus. Valitsin pisteen pääasiassa siksi, että olen harrastanut musiikkia pienestä pitäen, ja se on ilmaissukeinoni. Saamani tiedot eivät himmentäneet haavettani, pikemminkin päinvastoin. Jos sinäkin kiinnostuit, käy tutustumassa Savonian nettisivuihin!

What about languages?

Kelailin luokkaan 138 aikamoisella kiireellä,

hieman myöhässä, mutta amanuenssi Tapani Utunen otti silti minut hyväntuulisena vastaan. Vaikka tällä pisteellä käsiteltiin aika virallisia asioita, kuten kielen opiskeluun säädettyjä lakeja, ne kuvailtiin hauskaasti ja kiinnostavasti käytännön esimerkkejä käyttäen. Tunnelma oli aika leppoisa ja mukava.

Yksi tärkeimmistä pisteen sanomista oli, niin kuin englanniksi sanotaan, "No panic!" Opiskelijoita autetaan kyllä pääsemään alkuun opinnoissaan. Utunen kehottaa tarttumaan käytännön tilaisuuteen, kuten ulkomaille matkustamiseen, kun siihen tulee tilaisuus. Uuden kulttuurin kohtaaminen ja siihen sopeutuminen ovat hänen mukaansa parasta harjoitusta.

Kielikeskuksen toimipisteet ovat Kuopiossa, Joensuussa ja Savonlinnassa. Kuopiossa keskus sijaitsee Canthiassa. Yliopistoon päästäkseen täytyy hallita suomen ja ruotsin kielen taito pystyäkseen toimimaan kaksikielisen viranomaisen palveluksessa ja myös ihan oman alansa kannalta. Olisi myös hyvä opiskella ainakin yhtä vierasta kieltä: sillä tavoin voi seurata paremmin omaa kehitystään alalla ja, luonnollisesti, toimia kansainvälisessä ympäristössä. Yliopistossa käsitellään Utusen mukaan yleiskielen ja ammattikielen vastakkainasettelua.

Miten kieliä sitten opiskellaan yliopistossa? On varmasti järkevää lähteä liikkeelle niin sanotusta kaiken kansan kielestä eli englannista. Opinnoissa on kaksi vaihetta: EARS ja EAPC. Ensimmäisessä vaiheessa käydään läpi tieteellistä, omaan alaan liittyvää sanastoa ja tarkkaillaan, miten suomi eroaa kielenä englannista. Toisessa vaiheessa taas painotutaan suulliseen työskentelyyn ja pohditaan, millaista englanti on muissa maissa.

Talar du svenska? Tämä kieli, protestoinnista huolimatta, osoittautuu aika tärkeäksi tu-

levaisuudessa! Lähtötasona täytyy olla käytyä lukiokurssit. Täydennystä puutteellisiin taitoihin voi hakea aikuislukiosta. Jos kokee pelkän kertauksen riittävän, täydennyskurssit ovat hyvä vaihtoehto.

Sitten vielä ihan oma kieleemme, suomi! Opin-
toihin kuuluvat kirjoitusviestintä ja puhevies-
tintä. Ne suoritetaan yleensä toisena tai kol-
mantena vuonna kandidaatin tutkinnon alla.

Jos kiinnostuit, voit käydä katsomassa lisä-
tietoa osoitteessa www.uef.fi/kielikeskus Voit
myös laittaa Utuselle sähköpostia osoitteen
tapani.utunen@uef.fi tai sopia tapaami-
sen opettajan kanssa.

Kiinnostusta kasvatustieteeseen tai psy- kologiaan?

Kasvatustieteiden piste oli oma henkilökoh-
tainen suosikkini. Pari opiskelijaa, Karolii-
na Leinonen ja Venla Kolehmainen, toimi-
vat esittelijöinä. He suhtautuivat meihin so-
pivan tuttavallisesti, ja ilmapiiri oli mukava.
He pohjustivat kertomuksiaan monipuoliseen
diaesitykseen.

Esittelijät kertoilivat Savonlinnasta ja Joen-
suusta yleisesti kaupunkeina sekä yliopistojen
harrastusmahdollisuuksista. Siellä, ihan kuin
missä tahansa muuallakin, järjestetään lef-
failtoja ja tarjotaan mahdollisuus esimerkik-
si käydä kuntosaleilla, joogassa, partiossa ja
kuorossa. He puhuivat myös ainejärjestötoi-
minnasta: Jokaiselle kasvatustieteenopiskeli-
jaryhmälle on oma, hauska logonsa. Tytöt oli-
vat pukeutuneet hauskasti oman alansa väri-
siin haalareihin ja koristaneet niitä pinsseillä.
Oli sinänsä kiinnostavaa ja piristävää kuulla
myös yliopistojen vapaa-ajasta opiskeluasioi-
den lisäksi.

Lähes kaikki kasvatustieteen opinnot kestä-
vät viisi vuotta (lastentarhanopettajan kol-
me). Kasvatustiedettä voi opiskella mm.

Joensuussa ja Savonlinnassa. Savonlinnaan
on keskitetty muun muassa luokanopettajan,
käsityön ja kotitalouden opettajan sekä las-
tentarhanopettajan opinnot. Joensuussa puo-
lestaan voi opiskella erityisopettajaksi, opoksi
tai psykologiksi.

Luokanopettajan opintoihin kuuluu pääai-
neen opintoja, jotka tuovat opettajan kelpoi-
suuden ja teoreettiset ja pedagogiset valmiu-
det opettajan työhön. Perusopintojen ainei-
den kokonaisuuksien hallinta antaa luokano-
pettajan kelpoisuuden. Sivuaineet puolestaan
ovat vapaasti valittavia ja antavat tietyn ai-
neen opettajan kelpoisuuden. On myös mah-
dollista suuntautua luokanopetuksen ohella
johonkin matemaattistieteelliseen aineeseen
ja saada siitä yläkoulun opettajan kelpoisuu-
den.

Kiinnostaisiko sinua ryhtyä opinto-ohjaajak-
si? Heidän tehtävänsä on tukea yksilöitä
ja ryhmiä omien tulevaisuudenpolkujensa ra-
kentamisessa ja toimia yhdessä muiden kas-
vatus- ja ohjausalan ihmisten kanssa. Opin-
to-ohjaajaopiskelijat opiskelevat kasvatustie-
dettä pääaineenaan. Koulutus antaa pätevyy-
den toimia opinto- ja oppilaanohjaajana sekä
aineenopettajana ja rehtorina. Koulussa toi-
mimisen lisäksi koulutus antaa valmiudet toi-
mia muissakin ohjaus- ja neuvonta-alan sekä
asiantuntijatehtävissä.

Erytisopettajien tarve on nykyään melko suu-
ri. Heidän pääaineensa on erityispedagogiik-
ka, ja heidän koulutuksensa antaa ammatil-
liset valmiudet myös normaali- ja erityisluo-
kanopettamiseen. Erytisopettajat työskente-
levät perusopetuksessa, lukiossa ja ammatti-
oppilaitoksissa. He antavat ihmisille heidän
tarvitsemiaan tukia ja apuvälineitä opiske-
luun ja työhön liittyen.

Kaiken tämän lisäksi opetusalan koulutuk-
seen kuuluvat myös kieli- ja viestintäopinnot

ja tutkimusopinnot. Laajana sivuaineena käydään läpi peruskoulun aineiden aihekokonaisuudet.

Oletko harkinnut psykologiksi ryhtymistä? Alalle haluavan täytyy ensiksi suorittaa kandidaatin tutkinto ja sitten maisterin tutkinto, joka antaa valmiudet psykologiksi. Psykologian opiskelun hyviä puolia ovat tyttöjen mukaan monipuolisuus ja vaativuus, ryhmähenki, sekä erittäin hyvä työllistymismahdollisuus. Psykologit toimivat yleensä kuntien ja valtioiden palveluksissa mm. kasvatusta ja perheneuvoloissa, oppilaitoksissa, työvoimatoimistoissa, psykiatrisissa sairaaloissa ja mielenterveystoimistoissa. Toki he voivat työskennellä myös yksityissektoreilla, esimerkiksi kuntoutuslaitoksilla ja työterveyshuollossa. Psykologien pääsykokeena on kirjatentti. Itse innostuin eniten juuri psykologian alasta.

Yksi näistä lukuisista mahdollisuuksista on kasvatustieteen ja aikuiskasvatustieteen asiantuntijakoulutus, joka antaa mahdollisuuden mm. tutkimuksen, arvioinnin, johtamisen, suunnittelun ja arvioinnin asiantuntijatehtäviin. Asiantuntijakoulutuksen pääaine, kasvatustiede tai aikuiskasvatustiede, valitaan ensimmäisenä vuonna. Pääaineisiin voidaan sisällyttää aikuisopettajan pedagogiset opinnot, joihin on koulutusten aikana erillinen haku ja valinta. Voi erikoistua esimerkiksi koulutussuunnittelijaksi, hallinnollisiin tehtäviin, ohjaukseen ja neuvontaan, aikuiskouluttajaksi – tai ehkä jopa opetusministeriksi!

Tytöt painottivat esittelyssään myös sivuaineiden merkitystä. Se on ikään kuin valttikortti. Kuka vain ISY:n perusopintoja tai jatkokoulutusta käyvä saa vapaasti opiskella haluamaansa ainetta, johon haluaa painottaa opintonsa. Joihinkin aineisiin on kuitenkin rajoituksia tai pääsykokeita. Kaikkiin näihin koulutuksiin haetaan sähköisellä hakulomakkeella www.yliopistohaku.fi. Oma suosikkini

näistä aloista oli psykologia. Olisi mukavaa tietää jatkossa enemmän paikkojen liikkumismahdollisuuksista. Olisi ikävää, jos haave kompastuisi siihen. Mutta saahan ihmisellä unelmia olla!

Sosiaali- ja terveysala – ihmisläheistä toimintaa ja monipuolinen työkuva

Tässä pisteessä oli kiintoisaa se, että meillä oli opiskelijavierailija. Mirja Halonen kertoi hänen kanssaan opiskelusta sosiaali- ja terveysalalla.

Alan ammatteihin kuuluvat niin ensihoitajat, kättilöt ja röntgenhoitajat kuin sairaanhoitajat ja fysio- ja toimintaterapeutitkin. Opinnot kestävät 3,5–4,5 vuotta. Toimipisteet ovat lisäsalissa, Varkaudessa ja Kuopiossa. Hakeminen on mahdollista kahdesti vuodessa, ja se tapahtuu yhteishaussa. Hakeaksesi kyseiselle alalle sinulla täytyy olla lukion päättötodistus tai ylioppilastutkinto. Ylioppilastodistuksen keskiarvolla on merkitystä.

Ensimmäinen kurssi on vanhan kertausta, mutta jo toisesta kurssista lähtien sanasto on alaan perustuvaa. Kursseja voidaan käydä myös avoimen korkeakoulun kautta. Niihin kuuluu usein paljon ryhmätyöskentelyä, eikä aina niiden kaikista tutuimpien ihmisten kanssa; se harjoittaa kommunikointitaitoja tulevaa ammattia varten. Opiskelu sisältää myös paljon harjoitteluja ja toimeksiantoja. Silti kolikon toisena puolena on myös jonkin verran kirjoista lukemista. Se antaa mukavasti monipuolisuutta päiviin. Kansainvälisyys ja vaihtoajat ovat myös osa opintoja. Opiskelun lopussa tehdään opinnäytetyö esimerkiksi ohjaamalla jotain ihmistä tai tekemällä esite omasta koulutusalaan.

He kertoivat paljon opiskelijoiden oletuksista, ennen kuin he alkavat opiskella ammattiin, ja kumosivat stereotypiat. Monet esimerkiksi ajattelevat, ettei terveydenhoitaja

tarvitse matikkaa, mutta se on väärä luulo! He myös kertoivat, miksi ihmiset yleensä haluavat alalle. Yhteisiä syitä monille ovat se, että ihmisillä on jo tutkintoja alla ja he haluavat käytäntöä. Muita syitä ovat halu auttaa ja se, että työ on ihmisläheistä. Tällä alalla ei Mirja Halosen mukaan ole yhtään samantilaista päivää. Aika oli rajallinen, emmekä ehtineet käydä kaikkia kiinnostavia aloja läpi, mutta pidin tästä pisteestä todella.

Näiltä sivustoilta saat lisätietoa hauista ja koulutuspaikoista:

www.savonia.fi

www.uef.fi

TET-päivä oli minulle kaiken kaikkiaan todella hyödyllinen. Toivottavasti sinäkin sait tästä uusia tärppejä tulevaisuuttasi varten!

Kuva 13: ¹³

Kuva 14: ¹⁴

Kuva 12: ¹²

Kuva 15: ¹⁵

¹²<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/kakkosten-tet-paiva-polkuja-tulevaisuuteen/kuva-4/>

¹³<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/kakkosten-tet-paiva-polkuja-tulevaisuuteen/kuva-3/>

¹⁴<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/kakkosten-tet-paiva-polkuja-tulevaisuuteen/kuva-2/>

¹⁵<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/kakkosten-tet-paiva-polkuja-tulevaisuuteen/kuva-1/>

Viimeinen vasemmalla

Läpi järjestäytyneiden jengihierarkioiden Kääriäinen pääsi haastattelemaan "Viimeinen vasemmalla" -tempauksen puuhamiestä

Juuso Kääriäinen 11C

On maanantaiaamu ja kello tulee pian kahdeksan. Aamukahvin johdosta nesteet ovat liikkeellä ja ne pitää hävittää jonnekin. Tähän aikaan päivästä käytävillä on vielä hiljaista ja vastaan tulee vain niitä unisia, jotka ovat tehneet sen virheen, että ovat ottaneet kurssin johtonumerolta 1. Jos nesteet päättää hävittää perinteisin menoin, suunnataan mukavuuslaitokseen, paremmalta nimeltään wc:hen. Aamulla kyseisen paikan käyttöaste on vähäinen, joten saamme valita vapaasti kymmenestä eri systeemistä. Matka käy kohti viimeistä kopperiviä. Nimenomaan kohti vasemmanpuoleista.

Olet varmasti kuullut sanottavan "viimeinen vasemmalla" koulun käytävillä, etenkin miestenhuoneen edustalla. Paikkaan viitataan milloin missäkin. Miehenalut kehottavat toisiaan käyttämään takavasemman toilettia. Käytävillä kuulee jos jonkinlaista huhua paikan autuudesta, mutta tähän pönttölän tyysijaan ei kuitenkaan ole naisilla asiaa. Non Solumin tutkivan journalismin ryhmä pääsi pitkäaikaisten neuvottelujen jälkeen haastattelemaan *koulun alamaailman* päämiestä. Tuomme tämän erikoisen W:n ja C:n myös kohderyhmän ulkopuolisten tietoon ja voimme syvimmat sisäpiirin tiedot julki.

Klassikan miestenhuoneen viimeinen koppi vasemmalla on joutunut positiivisen tempauksen kohteeksi. Yksikkö on saanut piris-

tysruiskeen varusteluunsa, ja kopin seinustat hyödynnetään muuhunkin kuin vain näkyvyyden estämiseen. Seinät on koristeltu erilaisilla meemi-kuvilla itse klassikkalaiseen tyyliin, ja huumori on herkässä. Kuvat täyttävät seinät lähes kokonaan. "32 niitä on", kertoo **Pentti** (nimi muutettu), joka kertoo olevansa kopin taiteilun takana. Hän on suunnitellut kyseiset meemi-kuvat itse ja käyttänyt kuvissa niin klassikkalaisia sisäpiirivitsejä kuin jokamieheen iskevää huumoria. Perinteisestä Ismo Laitela -humorista ei olla päästy täälläkään eroon.

Viimeisellä kopilla vasemmalla oli jo ennestään suuri viihdyttäjän maine, sillä siihen koppiin on jäänyt puhelinmyyntitöitä tarjoava työmainos, joka sisältää vessan kontekstiin liittyviä rivoja vitsejä. Mainoksen tekstejä täydennettiin hiljalleen eri kävijöiden toimesta, ja vuosien kuluessa siitä hioutui varsinainen pönttöhumorin timantti, joka syystä tai toisesta pysyi siivoojienkin vallan alla seinällä. Mainos on ollut kopissa niin kauan, ettei kukaan oppilaista tiedä sen ikää tai alkuperää. Tämä oli kipinä lisäsisustukseen.

Uudet meemit ja laput syntyivät pyhän paperin ympärille. Tosin ihan lähipäivinä lappu on poistettu kopista. Ei tiedetä, onko syynä yleinen sensuuri vaiko ilkeältä, mutta se on vain yhden osa-alueen ajanjakson loppuminen. Muut jutut jatkuvat ja Klassikkameemejä voi ihailla jatkossakin. Pentti pohdii myös toiminnan laajentamista. Tasa-arvon

nimissä myös naisten puolelle on suunnitella vastaavanlaista, mutta kontekstiltaan erilaista sisustusta: – Tytöille on miespuolista silmäniloa, Pentti tokaisee. Hän kertoo myös, että itse pääkoppi saattaa valloittaa uusia osa-alueita varustetasossaan. – Suunnitteilla on vieraskirja ja erilaisia viihdelisäyksiä, kuten Aku Ankka. Toiminta saattaa laajeta myös muihin koppeihin tai vessoihin, mutta aika näyttää.

Viimeinen koppi vessassa on verrattavissa samaan kuin viimeinen penkkirivi linja-autossa. Kaikenlainen hämähä tapahtuu juuri niissä. Siksi tuskin tarvinnut selittää, miksi viimeisten koppien klosetit eivät vedä enää yhtä hyvin kuin ensimmäisten koppien kollegansa. Siivoojien toimesta tempaus on hyväksyttävä, sillä meemit pysyvät seinillä, vaikka pönttö putsaantuu. Tekijä on myös pyrkinyt ennaltaehkäisemään töidensä katoamisen, sillä hän on kirjoittanut siivoojille oman *Arvoisat siivoojat* -lapun, jossa toivoo lappujen säilymisen.

Mutta sensuurista onkin läpi päästy, aivan kaikkia yksityiskohtia ei tämäkään lehti voi viimeisestä kopista vasemmalla päivänvaloon saattaa, joten pistäytykääpä vierailulle asianosaiseen koppiin virkistäytymispalveluita (oli ne fyysisiä tai ei) tarvitessanne.

Koko organisaation päämies Pentti suostui antamaan haastattelun nauhurille omasanaisesti. Voit kuunnella tämän ainutlaatuisen sensaatiohaastattelun tästä¹⁶.

Kuva 16: Myyttisen keltaisen puhelinmyyntimainoksen paikka on nyt tyhjää täynnä¹⁷

Kuva 17: Istunnolla ei omaa lukemista tarvitse, kun sienät ovat täynnä tekstiä.

18

Kommentti

Juuso Kääriäinen 11C

¹⁶<http://www.youtube.com/watch?v=c2stvmkld-s&feature=youtu.be>

¹⁷http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/21/viimeinen-vasemmalla/img_7362/

¹⁸<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/21/viimeinen-vasemmalla/ponttola/>

Viimeinen koppi vasemmalla edustaa Klassikan henkeä. Kukaan *ei tiedä*, kenen toimesta tekstit ovat kopin täyttäneet, mutta koppi on hyvä paikka myös henkiseen hengähtämiseen ja käytävillä käydään keskustelua kopista ja sen vaikutuksista.

Olen sisäpiiritietojen kautta seurannut kopin *elinkaarta* lähes koko "Viimeinen vasemmalla" -kulttuurin ajan ja muistan ensimmäisen käyntini kyseisessä paikassa. On oltava kiihtoinen, että siihen aikaan WC-tila oli tyhjä. Jonkun mielestä olisi voinut olla hyvin kiusallista kuulla hiljaisen huussirauhan keskeltä täysin hallitsemattomissa olevaa käkätystä. Reaktioni oli sen verran voimakas, oli väsymystä tai ei, ja johti siihen, että minun oli vaihdettava koppia pystyäkseen toimittamaan

yhtään mitään. Päivä oli kuitenkin pelastettu, eikä kahdeksan tunnin koulupäivä tuntunut enää missään.

On hienoa, että Viimeinen koppi vasemmalla on pysynyt elementissään, eikä ole joutunut ylimääräisten siivoustoimenpiteiden kohteeksi, vaan on saanut palvella omalla tavallaan ja viihdyttää suorituksen lomassa. Ei olekaan ihme, että kyseinen koppi on tätä nykyä melkein aina varattu. Tarkistankin aina ensimmäisenä, onko viimeinen vasemmalla vapaa.

Tällainen toiminta kuuluisassa Klassikan hengessä luo yllättävän paljon viihtyisyyttä ja tuo piristystä päivään. Joku tekee pyyteetöntä työtä muiden viihtyvyyden eteen, se on arvostettavaa. Hatunnosto ja suuret kiitokset itse tekijälle!

Your preparations for Vanhojen Tanssit

Please note that at least 90% of this text is written in a sarcastic way, don't be offended by what you may read.

Valerie Berger

- Find asap a dance partner, you only have one year left.
- Your shoes have to be at least 20 cm high, so make sure the guy you are dancing with is tall and a competitive dancer. Your dress has to be pink, there is no excuse for any if its not.... Except, baby-blue with pink stripes, thats ok too. Also it has to have a lot of sparkling stones and bows.
- Grow your hairs as long as possible, at least until your knees, still not long enough. Find a hair stylist who is willing to take 5 hours to make your hairs, starting at 3 am.
- Go to the fitness studio and. Don't spend time at Hesburger, you need to wear at least a 32!
- Start to save money, fake-lashes and nails (especially for boys) will be needed!
- Your after party dress has to be as short as possible and your heels have to be at least 30cm.
- Be nice to your mum, that she pays you everything. Probably good marks will be needed.
- Buy a big car, so you can get to school with your dress.
- Start swimming, running or singing to get a longer breath as you won't breathe for 12 hours! Probably you should write your testimony before.
- Start practicing the dances, with your partner, for that you know them well enough next year.
- Stay inside home, don't move to much, so that you neither can get sick nor break your arm or leg.
- Start to make a 'Revittely' with a lot of sexy moves and also train yourself in party dancing, for the afterparty.
- Stop to eat chocolat and cheese, but do a lot of face-masks for that your skin is just perfect!
- Be nice to Helena and Jyrki!
- Make sure to wear your dress every weekend to be sure you still fit in.
- Talk about it every day so that your friends won't ever forget it.
- The day has to be the most perfect day ever, even better then your wedding!!

Kuva 18: ¹⁹

¹⁹<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/18/your-preparations-for-vanhojen-tanssit/photo/>

Giomin puhe

Vaihto-oppilaamme Giomin suomenkielinen puhe itsenäisyyspäivän juhlasta

Huomenna on itsenäisyyspäivä ja minä olen ylpeä kirjoittaessani jotain teille. Ranskassa meillä ei ole itsenäisyyspäivä. Olen nyt ollut Suomessa kolme kuukautta ja mä luulen vielä että Suomi on yksi tosi mahtava maa, paitsi kun bussi ei odota pysäkillä. Suomalaiset ihmiset ovat tosi kivoja ja ystävällisiä.

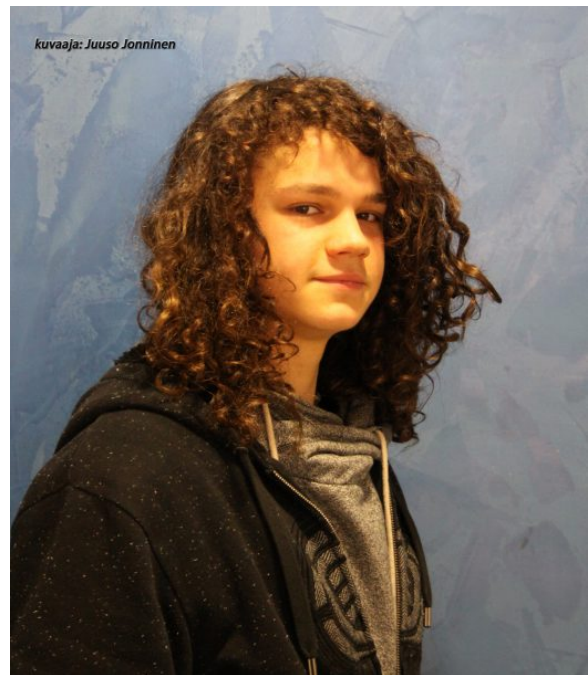
Mutta teidän kieli on oikeesti todella vaikea, olen iloinen että voin puhua vähän mutta haluaisin että se olisi helpompi. Joskus mä ihmettelen kuinka te pystytte ymmärtää. Tiedän, se on yksi ihan tyhmä idea. Totta kai te ymmärrätte. Ajattelen että suomen kielen luoja ei haluanut että ulkomaalaiset pystyvät oppia suomen kieli siksi hän päätti keksiä yksi kieli että ei kukaan, paitsi suomalaisia, voisi oppia.

Suomi on kylmempi joka päivä. Yks viikko sitten lämpötilä oli melkein 6 astetta, nyt on -15 astetta. En voi uskoa tämä niin nopea vaihto. Nyt Kuopio on valkosessa ja se on niin kaunis. Ranskassa meillä on lunta totta kai koska meillä on paljon vuoria. Mutta kun se sataa lunta kaupungessa, se jää vain yksi viikko ja sitten menee pois.

Suomi ei koskaan lopetaa yllättää minut. Olen 3 päiviä sitten hiihtänyt mun siskon kanssa, menimme järvelle mutta se oli vähän pelottava koska emme ollut varmoja jos jää oli tarpeeksi kestävä. Kun olin Ranskassa ja

yritin kalastaa, mulla en saanut kalaa. Sitten toisena päivänä, menin perhen kanssa metsään ja mä yritin kalastaa, kala tuli 4 sekuntia myöhemmin ! Uin järvestä mutta vaikka kesällä, järven vesi on tosi kylmä !

Jotain ihan outo ja ärsyttävä tapahtui minulle : ennen kuin mä tulen Suomeen mä osasin ihan hyvin saksaa mutta nyt että oon oppinut suomea minä en pysty enää puhua saksaa ! Unohdin kaikki ! Se on rasittava koska mulla on paljon saksalaisia kavereita ! Kiitoksia kaikille kunnellasta !

Kuva 19: ²⁰

²⁰http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/27/giomin-puhe/img_7214-copy/

Juuso Jonnisen kuvaosuus

Jokanumeroinen Jonsun kuvasetti

Tällä kerralla olen vallinnut lehteen kuviksi pitkän valotuksen kuvia, lintukuvia ja Puijosta auringonlaskun kuvan. Puijo-kuvan olen kuvannut Puijonlaaksosta. Kuvien tiaiset ovat suurimmaksi osin Kuopion Silmäsuolta (Karttulantieltä Karttulaan päin jonkin matkaa). Heilautukset ovat Puijonlaakson katulampuista. Yksi niistä on kuitenkin vielä joulun tunnelmaa joulukuusen valoista.

Moni saattaa kysyä, miten joihinkin pitkän valotuksen kuvien valokuuviin on tullut katkoviivamaista kuvaa. Asiaa olen ainakin itse pohtinut ja saanut siihen vastauksen. Katulamput sammuvat ja syttyvät nopeaan tahtiin. Ihmissilmä ei ehdi havaitsemaan tätä nopeaa tapahtumaa, mutta kameran kenno ehdii taltioimaan sen.

Kuvien tiaislajit ovat tali-, hömö-, kuusi- ja töyhtötiainen. Töyhtötiainen on varmaan se selvin tapaus pään töyhdestä. Silmäsuolla varsinkin hömötiaiset ovat kesyyntyneet pal-

jon. Välillä ne lennähtivät lumessa ollessani polvelle. Valitettavasti kameran optiikka ei voinut tarkentaa niin lähelle.

Joulujuhlissa totesin puheeni lopussa, että "nautinnollista elokuvahetkeä". Silloin tuli valitettavasti teknisiä ongelmia. Rohkenen kuitenkin todeta, että nautinnollista kuvien katsomista. Toivottavasti näiden kanssa ei tule ongelmia.

Kuva 20: ²¹

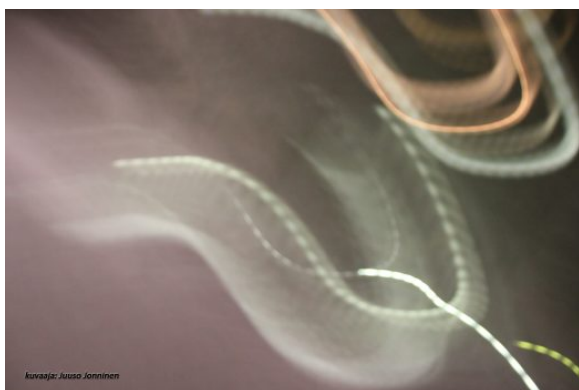
²¹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6739-copy-2/

Kuva 21: ²²

Kuva 24: ²⁵

Kuva 22: ²³

Kuva 25: ²⁶

Kuva 23: ²⁴

Kuva 26: ²⁷

²²http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6608-copy/

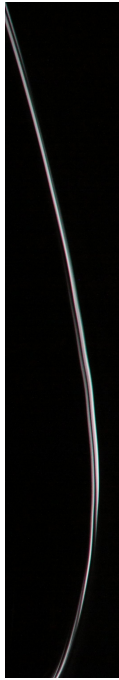
²³http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6509-copy/

²⁴http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_5934-copy/

²⁵http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_5761-copy/

²⁶http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_5735-copy/

²⁷http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_5636-copy/

Kuva 27: ²⁸

Kuva 29: ³⁰

Kuva 30: ³¹

Kuva 28: ²⁹

Kuva 31: ³²

²⁸http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_64222/

²⁹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_7059-copy/

³⁰http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_7031-copy/

³¹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6924-copy/

³²http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6920-copy/

Kuva 32: ³³

Kuva 33: ³⁴

³³http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6798-copy/

³⁴http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/19/juuso-jonnisen-kuvaosuus/img_6715-copy/